

SUPER MISSVS EST HOMILIA I.

Textus. uerba euangelica; fiant in cordibus nostris desiderabilia
 sup aurum & lapidem pectoris munere; fiant dulciora super
 mel & fauum. Ait itaque. Missus est angelus Gabriel
 a deo. non arbitror hunc angelum de minoribus esse quia qualibet
 ex causa crebra soleant ad terras fungi legatio[n]e. Q[uod] est & ex
 eius nomine palam intelligi datur. q[uod] est interpratari fortitudine dei
 citur. & q[uod] non ab alto aliquo forte excellente[re] se ut asper
 let spuma; sed ab ipso deo mitti ph[il]ibet. Hoc ergo pro
 positu est a deo, uel ide[m] dicitur est a deo; ne cui uel beatorum
 spirituum futu[rum] antequa uirginis reuelatione putet cōsiliū,
 excepto. duxat archangelus Gabriel qui utiq[ue] pars inter
 suos inuenient poterit excellēre; ut tali & noīe digni uerberet,
 & nuncio. Nec discordat nō anūncio. B[ea]ti, dicit
 op[er]e iustitiae christi quā melius nuncire debeat; quam
 humic; quā simile nomen honorare? Nam q[uod] est aliud fortis
 tuto quam iuritus? Nō autē dedecet autē inognitū uideat
 dñm & nūncū communī censeri uocabulo; cu[m] similis in
 utroq[ue] apellatio[n]e; non sit in iuritus simili causa. Ali-
 ter quippe christus fortis fuit, uel iuris de dic[i]t; alter in
 angelus. Angelus enī tantū nuncupatiu[er]e; christus autē etiā
 iubilatissime. Christus dei iuritus & dic[i]t & est: q[uod] fortis armo-
 to si sui atrium in pace custodire solebat; fortior superne
 qui manet in aternū. Sed ubi est fons q[uod] aruit; ubi est
 filos qui decidite? Propheta respōdebat. Ois caro fēnū: &
 ois gloria eius tanquā flos feni. Si omnis caro fēnū:
 ergo carnalis ille populus iudeorum fēnū fuit. An nō
 fēnū aurum: dū idem populus ab omni spiritu pingue
 dñe uacuus, sicca[re] lterre adhæset. An nō etiam flos deci-
 dit; quando gloriatio quā habebant in lege non remanis-
 tur? Si s[ed] nos decidi[re]; ubi ergo regnum; ubi sacerdotiu[er];
 ubi prop[ri]etate; ubi templum; ubi dñi; q[uod] magna illa de
 quibus gloriari solebant & dicere; quanta auditumns &
 cognouimus e[st]; & patres nostri narrauerunt nobis. Et ite-
 rū. Quāta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis
 suis. Et hec dicta sunt pro eo quod posuit est: in nazareth
 ciuitatem galilee. In illam ergo ciuitatem missus est an-
 gelus gabriel a deo. Ad quem? Ad uirginē desponsatam
 iure; cui nomen erat Ioseph. B[ea]ti h[ab]et hec uitroq[ue]
 uenerabilis ut salutetur ab angelo; tam hamulis, ut despō-
 fati sit fabros? Pulchra permixtio uirginatatis & humili-
 tatis; nec modicriter placet deo illi anima in qua & hu-
 militas commendat uirginatatem; & uirginitas exornat
 humilitatem. Sed quāta putas ueneratio digna est in qua
 humilitate exaltar fecunditas; & partus cōflectat uirgin-
 alitatem?

I. Cor. i. ter quippe christus fortitudo, uel uit' dei dicit: alter an gelus. Angelus em̄ tantū nuncupatiue: christus auētē erā subfatiue. Christus dei uitrus & dicit & est: q̄ fortia armatio q̄ siū atrium in pace custodire solebat: fortior superue niens, ipsiū sum brachio debellavit: & sic uia captiuatatis potenter eripuit. Angelus aerō fortitudo dei appellatus est: uel q̄ huiuscmodi meruit praerogatiua offici quo eiusdem nunciatore aduentum uisituit, vel quia uir. **Textus.** *Quoniam uerba non dant. Similares enim sunt deinde de uerba.*

Textus. quo ciudem nunciat aduentum uitritus, vel quia uir-
gine natura pauidam, simplicem, uerucundam, de mira-
culi nouitate ne expauecerit, confortare debet. Qd &
fecit. Ne times, inquit, Maria nunciat gratiam apud
deum. Sed & ipsius sponsum hominem utiq̄ nihilominus
humile ac timoratumq; irrationaliter forsitan idem
angelus confortans creditur: quāquam tunc ab euge-
nista non minuetur. Ioseph, inquit, fili Daudis, times
March. precipit. Ad illa inuitasita ita cogens. De illa dicitur,
Qui potest capere capitale de ista dicti. Nisi q; officia si-
cut parvulus iste, nō intrabit in regnum celorum. Illa ergo
remunerat, ita exigit. C Portes dentis fine virginitate
falsari: fine humilitate nō potest. Potest inquit placere hu-
militas q; virginitate deplorat amissam: fine hūlitate aut
audio dicere nec virginitas Marie placuerit. Super quē
inquit, requiecat p̄fūsius nūc iusti sup humilem. & genit. c Sup
Mat. 19.
Mat. 18.

Matth., *Ioseph, inquit, fili David, nō tēmias accipere mariam cōfugem tuam. Conuenienter itaq; ga-
briel ad hoc opus eligitur: ino quia tale illi negotium iniungitur: recte talis nomine designatur. Misericordia est ergo
Textus, angelus Gabriel à deo: quorū In ciuitatem galilee cui no-
men nazareth. Videamus itū ut Nazareth: à Nazareth
Lxx., potest aliquid boni sive Nazareth interponatur. Eos V.
listā non nominetur. Ioseph, inquit, fili David, nō tēmias accipere mariam cōfugem tuam. Conuenienter itaq; ga-
briel ad hoc opus eligitur: ino quia tale illi negotium iniungitur: recte talis nomine designatur. Misericordia est ergo
Efa, ultī.
ut sit nō impregnasset. Quo enim de ipso finc ipso coice-
ret? Patet itaq; quia ut de spiritu coiceret: sicut ipsa per-
hibet. Relipexit huiuslata ancilla fūrū deus: potius quia uir-
ginitas
Lucce., si placuerit nō inveniatur tamē huiuslata cō-
grediatur.*

men nazareti. Videamus it ut Nazaren: = Nazaren potest aliquid boni est. Nazaren interpretatur flos. Vt detur autem mihi quodam femen suffe diuinæ cognationis tanquam ē celo factatum in terras, allocationes & promissiones factæ cœlestis ad patres, Abramā & Iacob. De quo feminæ scriptum est. Nisi dominus factio baooth reliquias nobis femen: sicut sodoma sufficiens, & quasi Gomorrah miles essemus. Floruit autē hos femen Efaix. 1. nibe. Replexit huiusmodi ancilia huic deo: potius quia uirginatate. Et si placuit ex uirginitate: tamē ex huiusmodi cōcepit. Vñ confitat quia etiā ut placaret viginis: huiusmodi pculdubio fecit. Quid dicitis uirgo superbe? Maria uirginē se oblitio: gloriatio: de humilitate: & tu negligendo huiusmodi: blāndis tibi de uirginitate. Replexit: cū illa huiusmodi ancilia fuit. Quia ille Virgo ut ipse fanta, uirgo sobria, uirgo denota. Nunquid tu castior illar: Nūquid de Vng.
Luce. 1.

Efaix. 1. quasi Gomorrasimiles essemus. Floruit autem hoc semen in mirabilibus ois que ostenta finit ex iudea Israel de egypto in figuris & signatibus per totum tempore fuisse usque in terram promissionis: & deinceps in misericordia & misericordia prophetarum in ordinatione quoque regni ac sacerdotio.

Psal. 84. Et iterum. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. In nazareth ergo nunciatur christus nasciturus; quia in flore

SUPER MISSVS EST HOMILIA II.

mirari studie humilitatem imitari: & sufficiat tibi. Qd si & virgo & huius es; sicut es, magis es. Est in malo aliquid quod mireris in maria filicem cui virginitate fecunditas. A seculo enim non est audiutum ut aliqua simul mater esset & virgo. Quod si & cutus mater attedas; quo te tuus puerus mirabilis celistitudine ducet admiratio. Nonne ad hoc ut te nideas nec satis posse miraris? Nonne tuo inno veritatis iudicio illa que deitibus habuit filii super omnes etiam chos exaltabitur angelorum? An non deum & dominum angelorum maria suum audierat appellat filium dicens: Fili quid es? Tu es Christus filius dei? Tunc dicitur: Ave maria gratia plena! Et dicitur: Ave regina pacis! Ave regina coelestium! Ave regina universorum!

Luce. 2. lorū maria suum audacter appellat filiū dices. Filius quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat angelorum? Sufficiat eis & non magno habent ex eis. Filius fratres tuos ad cōdilectio-

Psal.103. & pro magno habent quip cum sint spiritus ex conditione: ex gratia facti sunt & vocati angelis: facti dauid. Quia facti inquit, angelos suos spiritus. Maria vero matre se agnoscentia: maiestatem illam cuius illi cù reverentia seruit: cum fiducia suum niciput sicutum. Nec designatur nicipari deus quid effe dignatus est. Nam paupelopos subdit euangelium

Lucx. 2. minibus. Deus, in quām, cui angelū subditū sūt; cui p̄r̄s cip̄tus & potestatē obedientū subdūtus erat maria. Nec tantum maria: sed etiam Ioseph propter mariam. Mītare ergo utrumlibet: & elige quid ampli⁹ mīsteri⁹: siue filii be nīgnissimam dignitatem: siue matris excellētissimam dignitatem. Vtrīcē stupor: utrīcē mīraculum. Et q̄ de fēcītū obtemperet: humilitas abſq̄ example: & q̄ deo fēcītū resūtūtū ſublītūtū ſinō ſocio. In landītū ſinō ſocio.

Apoca. **.14.** **femina** p*rin*cipetur; sub*lim*itas sine foco. In laudib*us* uir*g*inum singulariter cantur; q*e* sequuntur agn*us* quo*c*inq*ue* ierit. Quibus ergo laudib*us* iudicas dignam; que etiam preite? Disce homo obediere; disce terra sub*di*b*us*; disce puluis obtemperare. De auctore tuo loqu*es* euangelista; & erat, inquit, sub*d*ub*us* illis, hau*d* dub*us* quin marie & Ioseph. Erubescit superbire cimis. Deus se humiliat; & tu te exal*as*, terris praenunt*es* curau*t* & gratia; qua uidelicet inefabiliter & intacta conciperet & pareret incorrupta. Porro de*m* hm*is* debet natu*rit*as; q*u*o*n* nisi de*u*rgine nascere*t*. Talis c*o*nguebat & uir*g*ini partus ut non pareret nisi de*m* m*is*. Proinde factor hominu*m* ut homo feret, nascitur de ho*s*fe tali sibi ex ovis debuit diligere *me* c*o*dere matre; qual*is* & se decere sciebat; & sibi nouerat pla-

Eribesce superbire ciniſ. Deus te humiliat; & tu te exaltas. Deus te hominibus subdit; & tu dominari gestis hominibus: tuo te preponis auctoritatem. Vt̄nam insiſ ali quando tale aliquid cogitatiſ. deus respondere dignetur: Mat. 16 quod & ſuo increpando reſpoſit apoloſo. Vnde inquit, noſteſ fathama: cuius non ſapiſ caue defiſti. Quoſ

Mat. 16. quia et tu incipiens reprobasti apolos. Vnde inquit, postime fathanha; quia non sapio ea que deum sunt. **Quo** tiens enim hominibus praefest desidera: : tortis mecum: preferre contendeo: & tunc uerè non sapio ea que diuitiis necenari olos, iaucoemtus excepimus ostensurus. Dedit uirginis partum; qui etiam ante & uirginis tis inspissauerat uotum; & humiliatus praerogauerat ritu. Alioquin quomodo angelus cam in sequitur? **Ergo**

poitane taurina; quia non sapio ea quae dicitur. Quo-
tiens enim hominibus praefest desidero: tortis deum
meum praefere contendo: & tunc uerè non sapio ea quæ
dei sunt. De ipso namque dictum est & erat subditus illis.
Si hominis è homo imitari dederimus exemplum: ce-
te non erit tibi indignum sequi auctorem tuum. Si non
potes forsan sequi eum quocunq[ue] terit: dignare uel se-
qui quo tibi condescendat. Hoc est si nō potes sublimi i
cedere semitam uirginitatis: sequare uel deum per tutissi-
mā uiam humilitatis. A cui⁹ rectitudine in quā etiam
de uirg[in]ib[us] deuauerint ut uerum fatetur nec ipsi sequi
tur agnum quocunq[ue] terit. Sequuntur quidem agnū co-
iniquitatis: humilis: sequitur & uirgo superbus: sed neu-
ter quocunq[ue] terit: quia nec ille ascenderet potest ad mis-
ericordiam agni qui sine macula est: nec ad eiusdem misericor-
diam descendere dignatur: qua scilicet non corā ton-
dente: sed corā occidente fe obtutum. Attamen salu-
briore eligit sequenti partem in humiliitate peccator
quam in uirginitate superbus: cum & illius immundiciā
sua humili factatio purget: & huius pudicitia super-
bia iuinet. Sed felix maria cui nec humiliatis deficit nec
uirginitas. Et quidem singularis uirginitas quam nō te-
merauit sed honorauit fe cunctis: & nichilomin⁹ specia
lis humiliatis quam non absulit: sed exultit secunda uir-
ginitas: & incomparabilis profus fecunditas: quam uir-
ginitas simul comitat & humiliatis. Quid horum nō mi-
rable: quid non incomparabile: quid non singular. Mi-
rum uero si non haeritas in corū ponderatione: quid tua
iudicis dignus ammiratio: utrum uidelicet potius fū-
pendit fe cunctidis in uirginitate in matre integratis:
sublimitas in prolein: cum tanta sublimitate humiliatis:
nisi q[uod] indubitate horū singularis preferenda sint simili-
cuncta: & incomparabiliter excellentes est atq[ue] felicitas
omnia perceperit quam aliqua. Et quid mirum si de q[uod]
mirabilis legitur & cernitur in sanctis suis: mirabiles
iuris. Deinceps uirginitas: qui etiam ante & uirginitas
misfruerauit uotum: & humiliatis prærogauerat me-
ritū. Alioquin quomodo angelus cam in sequentib[us] gra-
tia plenam promulcat: si quippe uel parum boni quod
ex gratia non eset habebat? Ut igitur quis sanctum fan-
ctorū cōceptura erat pariter & paritura: sancta eset cor-
pore: accepti donū uirginatus: ut eset & mēte: accepti
& humiliatis. His inimiri uirgo regia: gemitis ornata uir-
tutum: geminoq[ue] mētis pariter & corporis decoro pre-
fulgida: specie sua & pulchritudine sua in celestibus co-
gnita: colli ciuiū in se puocuavit auctoritas: ut & regis
animum in suū cōcupiscentia inclinaret: & colefem nū-
ciū ad se despiciens educeret. Ethoc est q[uod] nobis hic euā-
gelista commendat cum angelum perhibet à deo destina-
tū ad uirginē. Ad eo inquit ad uirginē. Ia celo ad humi-
lem: à domino ad ancillā: à creatorē ad creaturā. Quanta
dignatio deit: quā uirginis excellentias. Currunt ma-
tres: currite filiae: currite oīas quae post euan: & ex ea: &
parturimini cū tristitia: & parturitis: adit uirginale tha-
lamū: in gradimini: si poteris pudicit fororis uscite cu-
biculi. Ecce enī deus misit ad uirginē: ecce affatur an-
gelus maria. Apponite aperte parieti: aperte qd nūclet
ci: si forte audatis: unde cōsoleminī. Lætare p[ro] adām: sed
magis tu & tua mater exulta: qui sicut oīum parētes: sta-
omnium fūtilis peremptores: & quod infelicis est: p[ro] prius
peremptores: quām parētes. Ambo inquām cōsolamini
super filia & talī filia: sed illa amplius de qua malū ortū
est p[ro] prius: cutus opprobriū in omnes perfrāsū mulieres
Inflat namq[ue] tempus quod iam tollatur opprobriū: nec
hebeat uir quid cauterit aduersus feminā: qui utq[ue] dū
fe imprudente excusare conaretur: crudeliter illa excus-
fare nō cunctat⁹ est: dices. Multa quā dedisti mihi: dedit
mihi de ligno: & comedit. Propreterea curre euā ad Mariā:
curre m[er]it ad filiā: filia p[ro] mē rūdeat: ipsa mīris opprobriū
auferat: ipsa p[ro] p[ri] mē satifaciat: quia ecce si uir cocidit p[ro]

SVPER MISSVSEST HOMILIA II.

sciem̄nā: nō erigitur nisi per sciem̄nam. Quid d̄cebas
ð ad: Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno &
comedi. Verba malitiae sunt h̄c: quibus magis auges
quam deales culpam. Veritatem sapientia uicit malitia-
m: cum occasionem uenie, quam à te deus interroga-
uit eliceere tetuāt, sed non poruit: in thesauro p̄deficien-
tis sive pietatis suētū. Redditur nempe sciem̄na pro fœ-
mina: prudens pro fatua, humilis pro superba: que pro
ligno mortis gustum tibi porrigit uitæ: & pro uencio
cibō illo amaritudinē duldcedim partiat fructus eterni.
Muta ergo iniquę excusationis verbum in uocem gra-
tiarum actionis: & dic. Domine, Mulier quā dedisti mihi
de ligno uitæ & comedi, & dulce factum est tu
per me! utr̄ meo: quia in ipso uirtutis fastime. Ecce, enim ad
hoc missus est angelus ad uirginem. O admirandam &
omnibonum dignissimam uirginem: ð sciem̄nam singu-
latim uenerandam super omnes sciem̄nas admirabilem,
parentum reparatricem, posterorum uitiatricē. Mis-
sus est, inquit, angelus ad uirginem. Uirginē carē: uir-
ginem mente: uirginē professione: uirginē denuo: qua-
lem describit apostolus: mente & corpore sanctam. C

I Cor. 7. Nec nouiter nec fortu[n]ta[m] sed à seculo electa: ab altissimo p[re]cognitam & fibi preparatam: s[ed] angeli seruatam. à patribus p[re]signatam à prophetis p[ro]missam. Scrutare scripturas: & proba quædico. Vis ne ut & ego aliquid ex his testimonia hic inferam? Vrpaucia lo-
quar de pluribus: quam tibi aliam p[re]dicabis deus uide-
detur: quando ad serpentem ait. Inimicitiæ ponâ inter te
& mulierem: Et si adhuc dubitas an de Maria dixerit: au-
t[em] illigisti: quod per inuentum rore madidam aream. Plus
uia quippe voluntaria quam se gregauit deus heredita-
tis sue placide prius & absq[ue] strepitu operatio[n]is humanae
suo se quietissimo illapsu virginem dimisit in uteru[m]: post
modum uero ubiq[ue] terrarum diffusa est per ora predica-
torum: non iam sic fit pluvia in tellus: sed sicut fullicula
stallantia super terram: cu[m] quadam uitig[ue] strepitu uerbo
rum ac sonitu miraculorum. Siquidem recordante sunt

Prouer, per feminam uincetur per ipsa che mente admiras
31. aiebas. Muliem fortè quis inuenier? Quod est dicere,
biturum, Que est hæc scimina. Quis uero iste uir. Aut
si uir, quomodo à feminâ circuatur. Aut si scimina cir-
cumdat istum quomodo uita. Et manifestius dicamus quo-

Sitra de manu remota peder & nontra omittitatisq; in
nocentis restitufo:& de hoste uictoria fortissimino ne
cessitate est ut prouideatur:qua ad tantu opus posuit esse
idonea.Sed mulierem fortem quis inueniret At hoc
quasiſſe putetur desperado:subdit prophetado.Proucl
& de ultimis finibus p̄cium ieris:hoc est non uile:non
parui:non medieto:non deinceps de celo:ne
de celo proximo terris p̄cium fortis huius mulieris:fed
à summo celo egressio eius.Quid deinde rubus ille quo
dam Mofasica portendebat:flammas quidam emittens
sed non ardens:uis Mariam patrem & dolorem non

Exodi. 3 sed non ardens; nisi Mariam patientem & dolorem non
sentientem? A Quid ergo uirga aaron florida nec
cit in terra; ut tecmina circumdaret iurum; & iur intra te
miae unius corporisculi membra sece cohiceret. Quid est

Nunc. 17. humectata nisi ipsam concipientem, quantum sitrum non cognoscentem? Huius magni miraculi manus mysteriose ducuntur, et cunctis sensibus percutuntur, ut dicitur: *Et dixit illi Ihesus: Ne hoc miraculi. Numquid potest homo ut sit. Nicodemus in uentre matris sive iterato itrore & nasci. Sed uero meum coram parturienti uirginis utero, facta est mirabilis*

Estate. II. Elas edisserit dices. Egredietur uirga de radice iesse; & flos de radice eius ascen- ter uirgam uirginē, flore uirg- inis partū intelligens. Sed si tibi cō nūc in flore christus me ad cōceptum partūq; uirginalem; si forte inter plu rima noua ac misra que ibi profecto inspicit qui diligenter inquirit; etiam hāc quam̄ of propheta protulit reperiām

mis partim interuersis. Seci in tibi. Quid nunc in te? Et hinc etiam intelligi dicitur superioris uideatur aduerterat sententia: quia non a gryce flore sed floris fructu designari dicebatur. noue inquirit: etiam haec quanu[m] de propria prolatione pertinet nouitatem. Porro ibi a grycina lato figura brevis; latitudine aguta; altitudo subdita; profunditas plana. Ibi agno

scitur lux non lucens; uerbum infans; aqua fitious; panis effluiens. Videas si attendas potentiam regi; sapientiam in

frōdibus eidem significari. Noveris & apud Moysem nec fructu virga, nec flore: sed ipsa virga demonstrari. Illa utique virga: qua sericea aqua vel dinditum transfixis struitur: ut certe sufficiat: dum deniq; lacet etem: nec anguis res officientem: uagientem sed miseros consolantem. Vt, ideas fa attendas tristram letitiam: pauerit fiduciam: salutem.

Exo. 14. utrig in aqua terente, aqua uel diuiditum transirent: nela petra excutitum bibitibus. **B** Nullum autem in eo, uenientis est duxeris regis duxeris ex causis christi. figura dicas in attendis tria et secunda: pater inuenit filium tempat: inuenit mori: fortitudinem infirmari. Sed quod non minus mirandum est: ipsa fisi cernitur tristitia letio

ficans; paucor confortans; passio faulans; mors uitificans; infirmitas roboran. Cui si am illud quoque non occurset et quod queratur. Numerus non facile certe est inter

rat quod querebam. Numinis non facile tibi est inter
hec fennim agnoscere uisum circundantem: cum ma-
riam uideas uisum approbat a deo. Iesum suo uero cí-

Gere no debuit; nuc ad artu carnarium acinierorum, si
nam uiccas uirum approbatu a deo, et cum uito littero ci-
cumplecentem

SUPER MISSVS EST HOMLIA II

complectetur. Virtus autem dixerim fuisse Iesum, non solum iam
cum diceret ut paphes potes in opere & sermone; sed etiam
cum tenera adhuc infans membra, et mater blando uel fo-
ueret in gremio, uel gestaret in utero. Vit igitur crat Iesus
necocli etiam natus, sed sapientia non erat: animus uigore
non uiribus corporis maturitate sensuimus corporaliter mem-
brorum. Neque enim minus habuit sapientie, uel potius non
minus fuit sapia eius conceptus quam natus: plus quam
magnum. Sicut ergo latens in utero, sive uagicens in prie-
prio: sicut iam gravidus interrogas doctores in templo,
sicut iam perfecte etate docens in populo: aequo pectore ple-
nu fuit iustitiae. Nec suu huius in quaquac etate sua:
qua de plenitudine illa quam in sui conceptione accepit in
utero, uel aliquid minueret, uel aliquid eidem adiceret;
sed a principio pfectus: a principio, inquam plenus fuit spu-
riu scientie & pietatis: & spu timoris domini. D. Nec
Esa. ii. sapientie & intellectus: spu consilii & fortitudinis: spu
ritu scientie & pietatis: & spu timoris domini. D. Nec
Luc. 2. te moueat qd illo legis in alio loco. Iesu autem pfecte
bat sapientia & etate & gratia apud deum & homines.
Nam quod de sapientia & gratia hic dictum est non secu-
dum qd erat: sed secundum qd apparet intelligendum est no
quia uidelicet aliquid ei nouum accideret qd ante non ha
beret: sed qd accidere uideret quando uolebat ipse ut u
deret. Tu homo cum proficis, non quidam, nec quatum uis
proficis: sed te nesciit tuus moderator prospectus: tua uita
disponitur. At uero puer Iesu qui disponit uiam, ipse di
sponebat & suauit, & quando uolebat & quibus uolebat
sapientia apparuit, quando & quibus uolebat sapientia:
quando & quibus uolebat sapientissimum, quaqueam i se
nisi quidam esset nisi sapientissimum. Similiter & cum semper
omni gratia plenus fuisset: sive quam apud deum: sive quam
apud homines habere deberet, pro tua tameu arbitrio ea
nunc plus, nunc minus ostentabat: prout clementium uel
meritis cogruere, uel salutis expide sciebat. Cestum ergo
qua semper Iesu uirtutem animum habuit: & si semper in
corpo uerum non apparuit. Cum deniq; diuitio uitrum fuisset
in utero: quem indecum fuisse non ambigo. Minus
quippe est esse uerum quam esse decum. Sed uide si non etiam
hanc hierarchie nouitatem. Esaias lucidius aperire que
monos superius et aeronios flores expositi. Ecce inquit

Ef*xi.7.* nos superius aaronicos flores expositi. Ecce, inquit, uirgo coepit, & pariet filium. In habet feminam felicem certum. Vis & de uro audire quid sit. Et vocabitur, ait, nomen eius emmanuel: id est nobiscum deus. A Femina itaque circundans uitrum: uirgo est concipiens decum. Vides quam pulchre & concorditer sanctorum mirifica & mystica dicta sibi inuenientur concinunt. Videas quam stupendum sit hoc unum de uirgine, & in uirginis factum miraculum: quod tot miracula preuenientur: tot oracula promiserunt. Vnde nimurum fuit spiritus prophetatum: & licet diuersis modis, signis & temporibus eandem rem diversi non distero spiritu & prenderem & predico: runt. Quod moysi monstratum est in rubo & igne: aaron in uirga & florile: gedconi in uelle & more: & hoc aperte Salomon praesul in forti muliere & c^o proce apertius Hieremias precinit de feminis & uitris aptissime Esaias declaratur de uirgine & deo. Gabriel tandem exhibuit ipsam salutando. Ista namque est de qua nunc euangelista & prudentior appareret & fortior. Ita quippe decuit in carnatum sapientiam spiritum unice maliciam: quo non solum attingeret a fini uirg^o ad finem fortiter: sed & disponeret omnia suauiter. Attingit autem a fine, usque ad finem, id est a celo uite ad infernum. Si ascendero, inquit, in celum, tu illic es, si descendero in infernum, ades. Vtrobis uero fortiter quado & de supernis expulsi superbum: & apud inferos spoliatus aurum. Conueniens ergo erat ut suauiter quoque omnia celestia sed licet & terrena disponeret: quatenus & illuc deficiens inquietum, reliquos in pace firmaret: & huc debellaturnus inuidum, nobis prius sue humilitatis & manifustudinis ualde necessarium exemplum relinquenter: sicq; infarabilis fieret moderamine sapientie, ut & suis suauis: & hostisibus fortis appareret. Quid enim prodest diabolum a deo uincere nobis manentibus superbis. Necessario igitur deponenda est Maria Ioseph: quando per hoc & a canis bus sanctum absconditur: & a spono uirginitas compro

Luce. I. tam latuam. Ipla habet ut de qua linea est angula.
Mifus est, ait angelus a deo ad uirginem desponfata-
m Ioseph. B. Ad uirginem, inquit, desponfata. Quare
desponfata. Cum eſet, inquam, uirgo electa & ut oſte,
ſum eſt uirgo conceputa: uirgo paritura: mirum cur de
ſponsata fuerit non uuptura. Niſquid uel hoc caſu fa-
ctum quid dixerit. Non ex caſu factum quod rationabilis
cauſa commendat cauſa ualde uitia & necessaria & diui-
ni prouerbi ad inueniētione confiliū digna. Dicam q̄ mihi
imo q̄ ante me patribus uifum fuit. C Illa utiq̄ ſuit
ratio desponfationis maria, que & dubitationis thome.
Mos ſiquidē iudeorū erat ut à die despoſationis ſire, neq̄
ad ipsi uuptiarū, ſponſe træderetur custodienda:
quatenus earū ipſi eo ſibi pudicitiam curioſius feruaret;
quo ſibipſi fideliores exiferant. Sicur ergo Thomas du-

SUPER MISSVS EST HOMILIA III

Luce. 5. pter quod & petrus dñm se repellebat dicens. Exi a me domine, quia homo peccator sum: propter quod & censurio a domo sua ei phibebat cum diceret. Domine non sum dignus ut intres sub tectum meū. Ita ergo & ioseph indignum & peccatorem se reputans dicebat intra se: taū & a tanta non debere sibi ultra familiare praefari cōtubernum cuius supra se nrafrabim expausobat di, gratitatem. Videbat & horrebat diuinae p̄ficitate certis finum gestantem insigne: & quia mysterium penetrare non poterat: dubitare cam. Expauit petrus p̄tentie magnitudinem: expauit centurio p̄ficitate maiestatem. Exhorruit nimis & ioseph sicut homo huius tantum miraculouitatem, mysterii profunditatē: & ideo occulte uoluit dubitare cam. Miraris q̄ ioseph p̄gnatis se confortio uirginis iudicabat indignum: cū arias & sanctam Elizabet̄ eis non posse ferre p̄sentia: nisi cum tremore & reuerteris Ait namque. Vnde hoc mihi ut ueniat mater dominī mci ad me? Ideo itaq; ioseph uoluit dubitare cam. Sed quare occulē & non palans? Ne uidelicet diuinitati causa inquereretur: exigeret ratio. Quid enim uitius respōderet populo dure ceteris: populo non credenti & cōtradicenti? Si diceret & sentit bat: quod de illis puritate cōprobauerat: nō inoxi & creduli & crudeli iudei subsuamēt illum, lapidarent illam: Quando namq; ueritati credenter tacenti in utero: ro: postea cōtempserunt clamantem in templis. Quid faceret neccundum apparenti: cui postmodum impias manus inieccerunt: etiam miraculorum corulant. Merito ei⁹ go uitius ne aut mentis aut diffamare cogeretur in noxiam: occulte uoluit dubitare cam. Sin uero aliter quis sentiat: & ioseph sicut hominem dubitare contendat: sed quia iustus erat noluisse quidem habere cā ea propter suscipitum: nec tamē quia p̄ius erat traducere uoluerit occulte dubitare cam. Breuerit respondebat etiam sic dubitationem illā. Ioseph fuisse neccuram: que diuino meruit certificari ora-
Matth. 1. calo. Sic quippe scriptum est. Hac autem eo cogitare, si Iteat ergo dimitteret canaparatus ei angelis in formis dicens. Ioseph fili⁹ dauid, noli timere accipere matrem confitig⁹ tuam. Quod enim in ea natura sp̄i⁹ tuam confitig⁹ tuam. Propter istas rationes deponata est.
Luce. 1. María Ioseph⁹ fili⁹ potius sicut ponit Euāgelistā: uiro cui nō nō erat. Virum non habuit: nec maritus. sed q̄ homo uirtutis erat. Vel potius quia fuit alium Euāgelistā: aut auaritia: aut carnis illicebra nauiculum concuerit mentis: respiccat Mariam. Si criminum immanuiter turbatus: conscientia: feeditate confusus: iudicii horrore perterritus: barato incipit abforbit tristitia desperationis abysso: cogita Mariam. In periculis: in angustiis: in rebus dubijs. Mariā cogita: Mariam inuoca. Nō recedat ab ore: nō recedat a corde: & ut impetres eius orationis suffragium: nō deferas cōuerſationis exēplum. Ipsam sequens non deuias: ipsam rogans non despicias: ipsam cogitans nō erras. Ipsa teneat non corruis: ipsa protegente non meritis: ipsa duce nō fatigaris: ipsa propria peruenis: & sic in temetipsō experiri: quam merito dictum sit: & nomen uirginis María. Sed nō iudicis penitū dñe: & nos in transitu clarifatē tanti lumenis intranciamur. Ut em uerbis apostolicis utar: bonum est nos hic esse: & libet dulciter contemplari in silentio: quod laboriosa nō sufficit explicare locutio. Interim autem Matth. tem ex deuota sc̄illanis sydoris cōtemplatio: feruntur reparabitur in his que sequuntur fugiēs.
Matth. 2. christi in egypti portauit. Ille dñm suo fidē seruas dñe agnoscens: & ipse cōrēns fideliter custodiret. Illi data est intelligēta in mysteriis somnitori. Illi dñm est cōscitū Matth. fieri atq; p̄cipiēti celestium facramētorū. Ille fruēti Gen. 40. seruauit non sibi: sed omni populo. Ita panem nūmū ē celo seruandū accepit: tan⁹ sibi quām totū mundo. Nō est dubiū quām bonus & fidelis homo fuerit iste Ioseph: cui mater deponata est saluatoris. Fidelis, inquā:
Homilia. III. unde supra.

IBENTER VBI MIHI Cōgruere uideo uerba sanctorum afflui, quo uel uasculorū pulchritudine gratia stat: quæcū in eis lectori apposuerim. Esaia. 6. Ut aut̄ nūc a prophetis uerbis ic̄pia. Ve mibi nō quide sicut prophetz: quia tacui: sed q̄a locut⁹ sū: q̄m nū pollut⁹ labis ego sū. Heu quot uana:

SUPER MISSVS EST HOMILIA III

Luce. 1. uana: quot falsa: quot turpia per hoc ipsum sp̄cissimuz p̄fatu. 46. os meum euouisse me recolo: in quo nūc celestia revoluere uerba p̄fsum. Vchemiēter timeo: ne fam audīa, ad me dñctum. Quare tu enatas iustitas meas: & afflui's testamentum meū per os tuum: Vrīna & mihi de superno altari non quidē carbo imus: sed ingēs globus igneus afferatur: qui uidebit multani & inueteratā p̄trictis oris mei rubiginem ad plenum excoquere sufficiat: quaten⁹ angelis ad uirginis: & uirginis ad ipm̄ grata inuicim, ac caſta colloquia dignus habeat meo qualcumq; replicare fermone. Ait enim euāgelistā. Et ingressus angelus ad eā, haud dubi⁹ quād mariam dixit. Au gratia plena: minus tecum. Quo ingressus est aīa Puto in secreta tū pudici cubitū: ubi illa fortasse clauso super fe ostio orabat patrem in abscondito. Solet angelis oratibus: & delectari in his quos uident leuarē puras manus in oratione: holocaustum sancte devotionis gaudent se offerre deo in odore suauitatis. Maris autem orationes quātum placuerint in conspectu altissimi angelus indicavit: quin ingressus ad eam tā reuerenter salutauit. B Nec fuit difficile angelo per clausum ostiū penetrare ad absidū uirginis: quā uirḡ ex substituti substantia sue hoc habet in natura: ut nec seris ferricis arceatur ingressus: quocumq; sū: cum impetus ferat. Angelicus enim spiritus bus parietes non subfundit: sed cūcta illi uisibilis cedūt cuncta reque corpora quantumlibet solida uel sp̄issa penetrabilis sunt eis, ac perua. Supradicū tigrit non est quād apertum inuenierit angelus ostiolum uirginis: cui minūm in proposito erat hominū fugere frequentias uitare colloquio. Libet adiungere q̄ elizabet̄, cuius hac uerba sunt: p̄secuta subfixit. Et benedictus fructus ventris tui. Non quā tu benedicta: idē benedictus fructus ventris tui: sed q̄a ille te p̄uenit in benedictionibus dulcedēmis: id tu benedicta. Vere enim benedictus fructus ventris tui in quo benedictē sunt omnes gentes: de cuius plenitudine tu quoq; accipisti cum ceteris: & si differētis à ceteris. Ac propterea quidem benedicta tu es in mulieribus. ille uero benedictus nō in hominibus: non inter angelos: sed Gen. 27 qui est, ut aīa apostolus: super omnia benedictus deus in secula. Dicitur benedictus ueritatis: benedictus panis, benedicta mulier: benedicta terra: uel si quid tale in creaturis be nedictum est memoratur: sed singulariter benedictus fructus ventris tui: cum super omnia benedictus deus in secula. Benedictus ergo fructus ventris tui. Benedictus in odero: benedictus in sapore: benedictus in specie. Huius Psal. 33. odoriferi fructus fragrantiam fentibat qui dicebat. Ecce Psal. 30. re huius fructus quidam: q̄ gulfatārū taliter eructabat dicens. Gulfate & uidete, quoniam fūas est dominus. Et alibi. Quām magna multitudine dulcedēnis tue dñe: quām abſcondit timor tui. Et alius quidam. Si tamen inquit, gulfatis quoniam dulcis est dominus. Et ipse fructus in accubitu suo mardus uirginis dedit odorem suum: & ascendit in conspectu glorie eius fūus aromatis: & inuenit gratiam coram oculis dñi, clamantibus qui cūcū stabant. Quae est ista que ascendit per desertum sicut uirgilium: ex aromatis myrra: & thuris. Statimq; rex egredens de loco sancto suo. Exaltauit ux gīas ad currēdam uiam: & licet a summō celo egredio cū: nūfotamē perulans deſiderio preuenit suum nūfum ad uirginē, quam amauerat, quam sibi elegere, cuius decorum cōcupierat. Quem prospicēti a longe uenientem gratulās & exultans, aīa ecclēsia. Ecce uenit is saliens in montibus trāfīles colles. Merito autē cōcupiuit rex decorem uirginis. Fecerat enim quicquid longe ante præmonita fūe, rat a patre suo dñi: dicente sibi. Audītū & uide & in clīna auren tuam: & oblitū frēce populum tuum & domū patris tuū. Et si hoc feceris: concipiēt rex decorem tuū. Psal. 44. Audītū quippe & uideit non ut quidam qui audiētes nō audītū: & uidentes non intelligēti: sed audiūtū & crediūtū: & intellexit. Et inclinauit auren suam ad obedītiā: & cor suum ad disciplinam: & oblitū est populi suum & domū patris sui: quia nec populū suum augere, plis successione, nec domū patris sui relinque curauit hī deī: sed q̄odq; honoris in populo: q̄cqd de paterna domo terū terrenarū habere potuſerit: & arbitratū est ut fercoz̄ ut xp̄m lucifaceret. Nec fecellit cā intentio: q̄n & xp̄m

SVPER MISSVS EST HOMILIA III

bus: quia non potest mala arbor fructum facere bonum
Benedicta, in qua tu in mulieribus; quia illam generaliter
maledictio emisisti, qua dictum est. In tristitia parturit
filios: & nihil somnium illam, qua secutu*s* est. Maledicta ste-
rilis in israel: ac singulariter consecuta es benedictionem:
ut nec steriles manes nec cum dolore parturias. Dura
necessitas: & grue fugu*m* super omnes filias tue. Et si
pariuit cruciantur, & si non pariuit maledicuntur. Et do-
lor prohibet partere: & non parere maledicuntur. Quid fa-
cies uirgo que haec audi*s*: que haec legis? Si parturis an-
gustias: si steriles manes, maledicentur. Quid eliges uirgo
prudens? Angustias, inquit, mihi sunt undic*s*. Melius est
tamen mihi maledictum incurrire & casta manere: quam
prius quidem concipere per concupiscentiam: quod me-
rito post cum dolore parturiam. Hinc etenim & si video
maledictum non peccatum: ullum uero & peccatum si
mul & cruciatum. Denique haec maledictio quid aliud est
quam homini exprobatio? Nec ob aliud sene dicitur
steriles maledictum nisi opprobrio & contemptu*s* sit ha-
benda tanquam iniustis & infructuosa, & hoc in israel tam
tum. Mihi autem pro minimo est quod hominibus dispi-
ceendum me possum utriginem castam exhibere christo.
O uirgo prudens, o uirgo deuota: quis te docuit deo pla-
cere utrigintatem? Que lex? que suffici*s*? que pagina ne
teris testamenti uel precipit, uel consuetum, nel horitur in
camino non carnaliter uer*e*: & terris angelicum duc*e*
Rom. 8, re uitam: Vbi legeras beata uirgo: sapientia carnis mors
Rom. 13, est: & curam carnis ne perfecseritis iudiciorum: Vbi lege
Apo. 14 ras de uirginibus: quia cantant canticum nouum quod
nemo aliis cantare potest: & sequuntur agnum quo cum
Mat. 19, que ferit: Vbi legeras, laudatos esse quic*s* castraerunt
2. Co. 10 properat celorum: Vbile geras, in carne enim am-
bulantes: non secundum carnem militamus: & qui matri
1. Cor. 7, monito iungit ut uirginem suam bene fac*s*: & qui non fun-
git morte*s* fac*s*. Vbi audieras, Volo uos omnes esse sicut
Vbifup, & meipsum, & bonum est homini si sic permaneat fm meu*s*
Ibide*m*, consilium. Deuigintibus, inquit, preceptum non ha-
Vbifup, beo: consilium autem do. Tu uero non dicam preceptum:
sed nec consilium: nec exemplum: nisi q*u* incito docebat
te de omnibus: ac sermo dei uetus & efficax ante tibi fa-
ctus est magister quam filius: prius intruxerit mentem
quam inducerit carnem. Christo ergo denoues te exhibe-
re utriginem, & nesci*s* q*u* ipsi exhiberi te oportet etiam
matrem*s*: Eligis in israel esse contemptibilis, & ut illi pla-
ceas cui te probasti: maledictum incurtere sterilitatis, &
ecclesie maledictio beneficione commutatur: sterilitas se-
cunditate recompensatur. Aperi uirgo finum: expande
gremium: prepara uterum: quia ecce facturus est tibi ma-
gia, qui potens est intantum ut pro maledictione israel,
beatam te dicant omnes generationes. Nec suspectum ha-
beas prudens uirgo secundum: quia non auferet in-
tegritatem. Concipies, sed fine peccato*s*. Grauidas eris, sed
non grauata*s* paties, sed non cum tristitia: nesci*s* uirum,
& gignes filium. Qualem filium! Illius eris mater: cuius
deus est pater. Filius paternae charitatis erit corona tue
caffitatis: sapientia paterni cordis: et fructus uteri uir-
ginalis. Deum denique paties, & deo cōcōpites. Confor-
tare ergo secunda, casta puerpera, mater intacta:
quia non eris in israel ultra maledictane*s* inter steriles
deputata. Et si adhuc maledictis ab israel secundum car-
neum quonia sterilem uident, sed quia secundam inui-
dent: momento q*u* & christi maledictum pertulit crucis,
qui te suam matrem benedit in colis: fed & in terris ab
angelo benedicta, & a cunctis generationibus terre me-
rito beata predicatoris. Benedicta ergo tu in mulieribus, &
benedictus fructus ventris tui. B. Quia cum audiuit
turbata est in sermone eius: & cogitabat qualis esset ista
salutatio. Solent utrigines que uere utrigines sunt, semper
pauid*e* & nunquam esse securae, & ut caueat timenda, etia
tuta pertimescere: scies te in uasis fistilibus thesaurum
portare p*ro*fici*m*, & nimis arduum esse uires angelice in
ter hoies & in terris more cœlesti conuenerit, & in carne
celibem agere uitam. Ac proinde quic*u* quid nouum quic
quid subiunctum fuerit ortum, suspectas habent infidias: to-
tam cōtra se astimant machinatum, Idcirco & maria tur-
bata est formosa angelii. Turbata est, sed non perturba-
ta. Turbatus sum, inquit, & non sum locutus: sed cogita*s*
ui dies anti quos, & annos aeternos in mete habui. Ita er-
go & maria turbata est & non est locuta: sed cogitabat
qualis esset ista salutatio. Quod turbata est uere cuncta
fuit utriginalis: q*u* non perturbata fortitudinis: q*u* tacuit &
cogitau*s*, prudentia. Cogitabat autem qualis esset ista sa-
lutatio. Sciebat prudens uirgo q*u* sapientia fathanus
transfigurata fe*m* angelum lucis: & quia nimis humilis
& simplex erat, nihil tale penit*s* a sancto angelo sperabat:
& ideo cogitabat qualis esset ista salutatio. C Tunc an-
gelus intuitus utriginem & uarias eam secum uolueret co-
gitationes faciliter comprehendens pauidam consolat:
conformat dubiam, ac familiari uocans ex no*e*, beni-
gne ne timeas, inquit maria: iuuen*e* Textus,
isti gratiam apud deum. Nihil hic doli: nihil hic fallacia*s*
est. Nullam circumuentio nemoralis hic suscipitur infidias,
Non sum homo sed sp̄s, & dei angelus, non fathanus.
Ne timeas maria: iuuen*e* gratiam apud deum. O si fi-
res quantum tua humilitas altissimo placet: quanta te
apud ipsum sublimitas maneat angelico te indigna nec
alloquo fiducias nec obsepu*s*. Ut quid enim indebi
tibi dixeris gratiam angelorum: que iuuen*e* gratia apud deum.
Quam gratiam? Dei & hominum pacem: mortis destruc-
tionem: uite reparationem. Hac ergo gratia, quia iuuen*e*
isti apud deum. Et hoc tibi signum. Ecce concipies & pa-
ries filium: & nesci*s* nomen eius iecum. Intellige pri-
dens uirgo ex nomine filii promissi quantum & quā speciale
gratia iuuen*e* apud deum. Et uocabis, ait, nomen eius ie-
cum. Ratione huius uocabuli alius euangelista ponit: an
aglio sic iterp*ra*tare. Ipse enim filius faciet populi suū a petis
corū. Duos iesus lego in typo huius: que nūc in manib*s*
habemus p*ro*cessus: ambo populus p*ro*fu*s*. Quorū in po-
polū suū de babylone eduxit: alter suū in terra p*ro*missio*s*
introdūxit. Et filii ille illos, quibus p*re*erat, ab hostibus
defendebant: sed numquid salubrant a peccatis corū? Is
autē noster iesus & a petis saluat populi suū & introdū-
cit in terram iuuen*e*. Ipse enim filius faciet populi suū a
peccatis corū. Quis est hic qui etiā p*re*fa dimittit? Vt nā
& me peccatore dignē dñs iesus annūcere populo suo:
ut saluum me faciat a peccatis meis. Vere enim beatus po-
pulus, cuius iste iesus dñs deus eius: quia ipse salutē facit
populi suū a peccatis corū. Vereor autē ne multi se pro-
fitentur auctoritate populo eius: quos tñ ipse nō habeat pro
populo suo. Vereor ne plerisq*u*, qui quasi in populo eius
religiosiores efficiat: ipse aliquando dicat. Populus
hic labris me honorat: cor autē cornū longe eff*it* a me. No-
uit enim dñs iesus qui sunt eius: nouit & quos elegit à
principio. Quid me uocat ait dñe dñe. & nō facit q*u* i
cor*s* Vis scire an pertinet ad populum eius: uel potius n*on*
esse de populo eius: Fac que dicit iesus: & coputabit te
in populo suo. Fac que iubet in euangelio dominus ie-
sus: que iubet in lege & prophetis: que subet per miseri-
tiosos suos qui sunt in eccl^{esi}: obtempora eius uicariorum
prepositos tuis, non tantum bonis & modestis: sed etiam
discolis: & discere ab ipso iesu quia mitis est & humilis cor
de: & de beato populo eius quem elegit in hereditate
tem sibi referis de laudibus populo eius quem dominus
exercitum bene*s* dicens: opus manuum mearum tu
hereditas mea israel cui in forte israel carnalem emu-
leris etiam testimoniū perhibet dicens. Populus quem
non cognoui seruifuit mihi: in auditu auris obedieuit
mihi. Sed audiamus quid idem angelus sentiat de illo:
cui necundum concepto tale fudit nomen. Ait namq*u*
Hic erit magnus: & filius altissimi uocabitur. Bene ma- Textus,
gnus:

SUPER MISSVS EST H

gnus: qui filius altissimi mercabitur appellari. An nomina-
ps. 144. gnius, cuius magnitudinis non est finis? Et quis magnus
Psal. 112. sit, sicut deus noster? Planè magnus quia magnus quam
altissimus; quia & ipse altissimus. Nec enim altissimus filius
Phil. 2. rapina & bibratibus esse aequaliter altissimum. Ille merito arbit-
tratus est cogitare rapinam, q̄cū de nihil in angelicā for-
mā factus fuisset: factori suo fece coparās usurpavit: sibi qđ
filii altissimi p̄ptui est: qui utiq; in forma dei à deo non fa-
ctus sed genitus est. Altissimus enim deus pater quāvis oī-
potēs sit, nō potuit tamē uel cōp̄dērare sibi cōdere creatura
uel inaequale gignere filium. Fecit itaq; angelū magnū, sed
nō quātus ip̄s & idēo nec altissimum. Solū autē unigenitus
quēnō fecit sed genuit ip̄s op̄tēre altissimūs alius
mū, eternus coeternū, p̄m sibi per oīa cōparati, nec rapi-
na altissimā nec iuturā. Reſte ergo hic erit magnus qui si-
lius altissimi vocabili. Sed quare hic erit & non potuissest
magnus, qui semper aequaliter magnus, nō habet quo cre-
scat nec maior post conceptū futurus sit: quām ante uel sit
ut faciat. An fortè p̄terea dixerit erit, quia qui magnus
deus erat, magnus homo futurus sit? Bene ergo hic erit
magnus. Magnus hic, magnus docto, magnus p̄pheta.
Sic enim dicit de eo in euāgeliō. Quia p̄pheta magnus erit
in nobis. Et à minori quādā p̄pheta magnus itidē p̄phe-
ta futurus, p̄mitit. Ecce, inquit, uenit p̄pheta magnus,
& ipse renouabit hierusalem. Et tu quidē oī utq; parvulū
parties, parvulū nutrices, parvulū lactabis, sed uidēs parvulū
cogita magnū. Erit enim magnus quia magnificabit eum
deus in conspectu regū: ad ut adorem uel oīes reges, oīes
gentes seruant ei. Magnificet ergo anima tua dominum
quia hic erit magnus, & filius altissimi vocabili. Magnus
erit & magna faciet tibi qui potens est, & sanctum nōmē
eius. Quod enim sanctus nōmen: quām qđ filius altissimi
vocabili. Magnificet & à nobis parvulus magnus domi-
nus: quod ut faciet magnos, factus est parvulus. Parvulū
lus aīt, nat⁹ est nobis, & fil⁹ datus est nobis. Nobis inqua-
mō sibi qui utiq; an tempora multo nobiliorū nat⁹ ex patre,
nasci temporaliter non indigebat ex matre. Non angelis
quoq; qui cum magnū habent: parvulum non require-
bant. Nobis ergo natus: nobis & datus; quia nobis nō fuit
fatuus. Iam de nobis nato & dato faciamus ad quod nat⁹
est & datus. Vramur nostro in nostrā utilitatē: de salua-
tore salutem operemur. Ecce parvulus si medio statutario.
O parvulus, parvulus desiderans. O te parvulū, & fed ma-
litia non sapientia. Studeamus effici sicut parvulū iste, dī-
scamus ab ipso quā mitis est & humili corde, ne magn⁹
udelicet deinceps causa factus sit homo parvulus: ne gravis
mortuus: ne in vacuum crucifixus. Discamus eius humili-
tatem imitetur manuētūm, amplectantur dilectionē
communicemus passionib; lauenim in fanguine eius,
ipsum offeramus propitiatiōne pro peccatis nostris: quo
niam ad hoc ipse natus & datus est nobis. Iupit omisla-
tris ipsum offerat⁹ & suis: quia & pater proprio filio suo
non pepercit: sed pro nobis tradidit illum: & ipse filius se
incipit eximiantur formam ferū accipies ipse tradidit
in mortuū animā suā: & cum sceleratis reputatus est:
& ipse peccata multorum tulit, & pre transgressoribus ro-
guit ut non perirent: Non possunt perire pro quibus si-
lius rogat ne perirent, pro quibus pater tradidit filium in
mortem ut uiuant. Equaliter ergo ab utroque sperāda est
uenia, quibus aequaliter est in pietate misericordia: par in
uoluntate potest: una in deitate substatia: in qua unus
cum eis spiritū sanctus uiuit & regnat deus per omnia se-
cula seculorum. Amen.

Homilia quarta unde supra

On est dubius quicquid in laudibus matris p̄-
serimus ad filium pertinet: & rursum cū filii
honoram⁹, à gloria matris non recedim⁹. Nā
si fixita salomonē: Filius ap̄fōs gloria est pa-
tris: quāto magis gloriosum est matrem ipsius effici sapie-
tē. Sed quid ego tento in eius laudibus quam laudab⁹
lē predican⁹ prophetē: perhibet angelus: narrat cuan-

gelistā. Non ergo laudo, quia non audīo: sed tantum re-
plico deuotus quod iam explicauit per os euāgelistā sp̄i-
ritus sanctus. Sequitur namq; & aft. Et dabit illi dominus
de fedē dauid patri sui. Verba sunt angelū ad uirginem Textus,
de promisso filio: prominentis q̄ debet posse regnū
dauid. Quod de stirpe dauid duxerit origine dñs iei⁹: nemo dubitat. Quero autē quomodo dederit ei deus fedē
dauid patris sui: cum ipse in hierusalem non regnauerit: quām
tūrbis cum uolentibus constitue regnum non
acqueruerit: sed & ante faciem plati protrectus sit: Re. Ioan. 8.
gnū meum non est de hoc mundo. Denī q̄d magnū
promittit ei q̄ sedet super cherubim: quem propheta
udit fedentem super fulgorū & elevatum: federe Esaie. 6.
in trono dauid patris sui. Sed nouimus quādam alia his
tūalem ab ea que nunc est in qua regnabit dauid signifi-
catam multo ista nobiliorē multo diſtōrem. Hāc igitur
puto hic fuisse significatā illo uidelicet usi loquēdī quo
sepe reperit in scripturis significatis ponī pro significato.

A Tū sanē dedit illi deus fedē dauid patris sui: quā
do cōstitutus est rex ab eo super sion montem sanctū eius.
Sed hic propheta de quo regno dixerat, expressum ap-
erisse uidetur: in eo q̄ non in sion posuit, sed sup sion. Nā
ideo fortassis dictum est super: quia in sion quidem regna
uit dauid: super sion uero regnum est filius de quo dictū
est ad dauid. De fructu uētriis tui p̄cūm super fedem tuā: Psal. 131.
de quo & dictum est per alium p̄pheteram. Super solitū
dauid & super regnum eius fedē secedit. Vide quia ubiq; res
peris super. Super sion super fedē: sup solitū: super regnum. Esaie. 9.
Dabit ergo ei dominus deus fedē dauid patris sui: non
typicam fedē ueram: non temporalem sed eternam: non ter-
renam fedē cælestē. Quia idcūcū ut fam dictum est: nemo
ratur fuisse dauid: quia hec in qua temporaliſter sedidit: ater
ne illius gererat imaginē. Et regnabit in domo faboc in Textus.
eternū: & regni eius nō est finis. Hic quoq; si domum
faboc temporalem accipimus: quomodo in illa que ater
na nō est in eternū regnatur: est: Quarenādēt ergo
domus eterna faboc in qua regnet in eternū: cuius re-
gni non est finis. An nō deniq; domus illa faboc ex aſpe-
rante impie abnegauit ei: & insipientes respuit ante facie
plati: quando illo perhibet: regem uestrum crucifigāc
uno ore respondendo clamauit: non habemus regem nisi
caelarem: Requite itaq; apostolū: & discinet tibi cū Iōan. 19.
qui in occulo fudeus est: ab illo qui in manifesto: & qua
in spiritu est crucifixione ab ea que fit in carne: & spiritu
lē iſrahāl a carnali & filios fidic̄ abrahe a filis carnis. Nō Coll. 2.
enim inquit omnes qui ex fabri huiusmodi sunt: neq; si
semē sunt abrahe hi fili. Sequere ergo & dic. Similiter
non omnes qui ex fabri huiusmodi sunt in domo ia-
cob: faboc quippe ipse est qui iſrahāl. Solosigit qui in fi
de faboc perfecti inuenientur sunt: reputata in domo faboc:
ut potius ipsos nouerit: propter spiritualē & eternam do-
mū faboc, in qua regnabit dominus iſus in eternū. Quis
ex nobis est tuta interpretationē nominis faboc: supplā-
tē diabolūm de corde suo: luctet cū uitio & concupi-
scētē suis: ut nō regnet peccatum in suo mortali corpe,
sed regnet in eo iſus: & nūc quidē per gratiā: & in eten-
niū per gloriā: Beati in quibus iſus regnabit in eternū:
quia & ipsi cum eo regnabit: & regni eius non est finis.
O quām gloriosum est regnum illud in quo reges cōgre-
gati sunt, conuenient in unum: ad laudandum, & glori-
ficandum eum: qui super omnes est rex regum, & domi-
nus dominantium. De cuius splendidissima cōreplatio
ne fulgebit iſus fīci sol in regno patris eorum. O si &
mei p̄cōris meminīt̄ iſus in beneplacito p̄p̄lū fuit: ue-
nerit in regnum suum. O si me in illa die: q̄d tradidit̄ us
est regnū deo & p̄p̄lū dignab⁹ in falatur iſo: ad uidē-
dum sc̄lētū si bonitate electorū suorūt̄ latitudinē in le-
titia gētis fuit: ut landet̄ etiā a me cum hereditate sua. Ve-
ni in interī dñe: sefū: aufer scandalū de regno tuo quod est
aia mea: ut regnes tu (qui debes) in ea. Venit enim auar-
itia & uenditā in me sibi sedē: iactantia cupit dñm mihi:

SUPER MISSVS EST HOMILIA III.

supbia vult mīhi ē rex: luxuria dicit ego regnabo: ambitio, detractio, inuidia & fracundia certat in inciso de me ipso, cuius ego potissimum esse uidetur. Ego autem quātū ualeo resisto, renforç quātū tumor: dñm mē tuum reclamo: ip̄si me defendo, q̄ ipsius me iuris agnosco. Ipsum mīhi dñm, t̄m mīhi dñm teneo & dico, non habeo regem nisi dñm iustum. Venit ergo dñs dispege illos in uitute tua & regna tuis in me, q̄ tu es ip̄se rex meus & deus meus, qui mādas fatues facio. Dixit autem maria ad angelū. Quomodo fieri istud, q̄m uirum non cognosco? Primo quidē p̄deret te, cuit, cum adhuc dubia cogitabat, qualis esset ista salutis malitia mīhi, būliter nō rēdere, quām temerē loq̄ qd̄ nō s̄c̄ret. Iam uero cōfortata & bene p̄m̄adēta, angelo quidē forsū loquens, sed deo fatus sed p̄fātēre: erat enim dñm minus cū illa dīcēt: angelo dominus tecum: ita ergo cōfirmare fidē sc̄ilicet depellente timorem: letitiae uerūcūdāni, dixit ad angelū. A Quoniam fieri istud, q̄m uirū non cognosco! Non dubitat de facto, sed modum requirit & ordinem. Nec enim querit at fieri istud sed quomodo. Quādī dicat. Cum sc̄iat dominus meus testis confiteat me uotum esse ancille sue non cognoscere uirū: quādī, qd̄ ordine placet ē ut fieri istud: Si oportuerit me frāgere uotum ut patiam talem filium, & gaudeo de filio, & doleo de proposito. Fiat tamē uoluntas cūs. Sū uero uirgo concipiat, uirgo & paria, quod utiq̄ si placuerit ei impossibile non erit: tunc sc̄iat huius sterilitas uirū nūcūrare cōceptum. Numquid forte dubiamo adhuc & incredulam oraculo, recentiori uolunti confirmari misericordia? Abiit. Legimus & zāchariā suā credulitatem ab hoc ipso angelō fuisse castigatam, mariam autem in alio quō reprehenim nō legimus, quin potius fidē ipsius elisabeth prophetante laudatum agnouimus. Beata es, inquit, quae creditidī, quoniam perficiunt in te quae dīcta sunt tibi a domino. Sed ideo sterilitas cognata conceptus uirginis nūcūratur: ut dum miraculum miraculum additur, gaudiu gaudiu cumuletur. Porro necesse erat non modico leticie & amoris preuenienti inflammatiō incendio, que sūli paternae dilectionis cū gaudio spiritu sancti mox fecerat conceptus. Neḡ enim nūcū in deuteronomio corde atq̄ hilariissimo, tanta se capere poterat dilucidatis & alacritatis affluens. Veli ideo conceptus elisabeth nūcūratur maria: quia profecto decebat ut uerbum mox diuinandum ubiq̄, prius sc̄iret uirgo per angelū, quam audiret ab homine, ne mater uideliceret de consilii filii uideretur amoita: si corum que in terra tam prope gererentur remanserit et ignara. Veli ideo potius conceptus elisabeth maria nūcūratur, ut dum nūcū saluatoris nūcū precursoris edocetur aduentum: rerum tempus & ordinem tenet ipsa melius postmodum scriptoribus ac predicatoribus euangelio referat ueritatem: que & plenē de omnibus à principio cœlū fuit in ista mysteria. Veli ideo adhuc nūcūratur maria conceptus elisabeth, ut audiens cognitā uetus lam & grauidam cogiter inueniula de obsequio, sicq̄ illa properante ad uisitandum parvulo prophete locū & occasio detur, quo minori adhuc domino sui officij ualeat exhibere primitias: & dum ad se uenientem occurrit matru infantum: ab alteruto excitata demotio, mirabilis fiat miraculum de miraculo. Vide autem hēc tam magnifica que ab angelō audīta prenūciata, ab ipso sp̄es perficiēda. A quo ergo si caris, ip̄sum audī angelum. Quia non erit, inquit, impossibile apud deum omne uerbum, tanquam diceret. Hēc que ego tam fideliter promitto non de mea, sed de illis qui me misit uitute presumo, quia nō erit impossibile apud deum omne uerbum. Quale em̄ illi uerbum impossibile poterit esse, qui omnia fecit in uerbo? A. Mouet me & hoc in uerbis angelicis, q̄ signanter non ait: quia nō erit impossibile apud deum omne factum, sed omne uerbum. An idcirco posuit uerbum, quia quām facile possunt homines loqui quod uolunt, etiam quod nullatenus facere possunt, tam facile immo incomparabiliter facilis ualeat deus opere implere quicquid sūli uerbo ualent exprimere. Dicam p̄terius. Si hominibus uocabitur filius dei. Quod est dicere. Quoniam nō est tam facile esset facere quām dicere quod uolunt & ip̄s quām non esset impossibile omne uerbum. Nūc autem quoniam uulgaris & uerus sermo est: nūcū intercessione in ter loqui & facere: sed apud homines, non apud deū: soli deo quādī idem est facere quod loqui: id loqui quod uel le: merito nō erit impossibile apud deum omne uerbum. Verbi gratia. Poterit p̄autēre & p̄dicere prop̄te uirginem uel sterilem concepturam ac paritam: sed nunquid facere, ut conciperet, & pareret. Deus autem qui dedit eis posse p̄autēre: quām facile portuit tunc quod uoluit per illos p̄dicere: tam facile portuit nūc quādī uoluit per seipsum quod promisit implere. Sitque deū apud deum nec uerbum diffidet ab intentione quā ueritas est: nec factum à uerbo, quā uirū est: nec modus à factō, quā sapientia est: ac per hoc non erit impossibile apud deum omne uerbum. Aut dīstū uirgo factum: audīstū & modum: utrumq̄ mirum: utrumq̄ locundū. Iocū dare filiū sū: & auxiliū satī filiū hierusalem. Et quoniam auditū tuo dāti est gaudium & letitia: audiamus & nos à responsū letitiae quod desideramus: ut iam exultet offa humilitatis. Auditū, inquit, factū & creditū: credi & modo quod auditū. Auditū quām concipies & paries filiū: auditū q̄ nō per hominem, sed per spiritūm familiū, p̄petat angelus responsum: tempus est enim ut reuerteretur ad dēū qui misit filium. Expetamus & nos dā domina uerbum miserationis, quos miserabiliter præmit sententia dānationis. Et ecce offertū tibi filiū: nō sū: statim liberabitur si consentī. In sempiterno de uero factū sumus oēs & ecce morimur: in tuo breui responso sumus recessūdūt ut uiam reuocemur. Hoc supplicat à te q̄ p̄a uirgo flebilis adam cum misera fobole sua exul deparatō: hoc abrahā: hoc dauid. Hoc ceteri flagitatiā sancti patres sc̄ilicet tui, qui & ipsi habitant in regione unice mortis. Hoc totus mundus tuus genibus prouolat: uullos in schola humilitatis superbiā magis addiscere: ac sub aliis mītis humilitatis magistrī grātūs insolēre: & impatiētes amplius fieri in claustrō quām suffit in seculo. Quodī magis peruersum est, pleriq̄ domo dei non patimur haberi: contēptū: qui sū sua non nisi dō tres patres sc̄ilicet tui, & ipsi habitant in regione unice mortis. Hoc totus mundus tuus genibus prouolat: uullos expectat. Nec immerito: quando ex ore tuo pēdet cōsolatio: miserere: redemptio: captiuorum: liberatio dānatorum: salus dēū: imfueri filiorum: adam totius generis tui. Da uirgo respōsum festinātē. O domina responde uerbum quod terra, quod inferi, quod expectat terribilis esse potuerunt: ut quā uidelicerit ubi pluri bus honores appetuntur: ipsi locum habere non meritis: rū: falesti ibi honorabiles uideantur: ubi ab omnibus hominēs contēntur. Video & alios: quod nō sine dolore uideri debet: post aggressam christi miserationē, rū: secula: rū: implicari negotis: rū: cupiditatibz: terrenis immergit: cū magna cura erigere muros & negligere mores: sub praetextu quoq̄ cōmūni utilitatis uerba uideare diuībus: & matronis salutationes: sed & contra imperatores sui edictū concipere aliena: & sua cū lite reperere: nō audierēt apostolus ex imperio regis tubicinante. Hoc tuū: ip̄se te facit uiderē salutem nostram. Niquid hoc est quod querebas quod genebas: quod diebus & nocti bus orando suūp̄rabis? Quid igitur? Tuis cui hoc prōmissum est: an alia expectamus? Immo tuūp̄sa, nō alia. Tu inquit illa promissa: illa expectata: illa desiderata ex qua Gen. 49 sanctus pater tuus iacob iam morti appropinquans uitā sperabat eternam: cum dicebat. Expectabat fulature tuū domine: in qua deniq̄ & per quam deus ip̄se rex noster ante seculū dispossit operari salutē in medio terrae. Quid ab alia speras quod tibi offertur. Quid per alia expectas quod per te mox exhibebitur, dummodo præbebas ascensionem: respondens uerbum. Responde itaq̄ cītius angelō: Immo per angelū domino. Responde uerbum: & suscipi p̄uerbum. Profer tuū: & concipe dītūnum. Emittē trāitoris: & amplectere sempiternū. Quid tardas. Quid trepidas. Credē: coſtēre: & ſūcī. Sumat humilitas auſadā: uerūcūdā fiduciā. Nullatenus cōuenit nūc ut uirginalis simplicitas obliuiscatur prudentiam. In hac sola rem timeat prudēns uirgo prefumptionē: quia & si grata in silentio uerūcūdā, magis tamen nūcū in uerbo pīetas necessaria. Aperi Virgo beata cor fidē: labia confessionis: uiscera creatoris. Ecce desideratus cūmītū gentibus, foris pulsat ad cōfū. O si te morante p̄transierit: & rū: in cīpias dolēs querere quem dīlīgīt anima tua. Surge: cur recipi. Surge per fidē: curre p̄r deuotionē: aperte p̄ con Textus. confessionem. Ecce, inquit, ancilla dñi: fiat mīhi secundū uerbi tam facile

SUPER MISSVS EST

HOMILIA IIII.

tam facile esset facere quām dicere quod uolunt & ip̄s quām non esset impossibile omne uerbum. Nūc autem quoniam uulgaris & uerus sermo est: nūcū intercessione in ter loqui & facere: sed apud homines, non apud deū: soli deo quādī idem est facere quod loqui: id loqui quod uel le: merito nō erit impossibile apud deum omne uerbum. Verbi gratia. Poterit p̄autēre & p̄dicere prop̄te uirginem uel sterilem concepturam ac paritam: sed nunquid facere, ut conciperet, & pareret. Deus autem qui dedit eis posse p̄autēre: quām facile portuit tunc quod uoluit per seipsum quod promisit implere. Sitque deū apud deum nec uerbum diffidet ab intentione quā ueritas est: nec factum à uerbo, quā uirū est: nec modus à factō, quā sapientia est: ac per hoc non erit impossibile apud deum omne uerbum. Aut dīstū uirgo factum: audīstū & modum: utrumq̄ mirum: utrumq̄ locundū. Iocū dare filiū sū: & auxiliū satī filiū hierusalem. Et quoniam auditū tuo dāti est gaudium & letitia: audiamus & nos à responsū letitiae quod desideramus: ut iam exultet offa humilitatis. Auditū, inquit, factū & creditū: credi & infirmos dēgnūrū parentes. Videas & homines pecuniosos ad honores quoq̄ ecclēsticos puolare: moxq̄ sūbā ūplaudere sanctitatem, uelū dūntaxat mutationē. Non mentīs & dignos se extimare dignitate, ad quā amēbēdo peruerteret: quodē. (I audīo dicere) adepti sunt nūmīs: attribuere meritū. Omittō autē de his quos exēctū: actū: & honor ip̄sū superbēdi cīs materia est. Sed uelēdū quod magis doleo: post p̄fēta ūculi p̄pāmonēs uullos in schola humilitatis superbiā magis addiscere: ac sub aliis mītis humilitatis magistrī grātūs insolēre: & impatiētes amplius fieri in claustrō quām suffit in seculo. Quodī magis peruersum est, pleriq̄ domo dei non patimur haberi: contēptū: qui sū sua non nisi dō tres patres sc̄ilicet tui, & ipsi habitant in regione unice mortis. Hoc totus mundus tuus genibus prouolat: uullos expectat. Nec immerito: quando ex ore tuo pēdet cōsolatio: miserere: redemptio: captiuorum: liberatio dānatorum: salus dēū: imfueri filiorum: adam totius generis tui. Da uirgo respōsum festinātē. O domina responde uerbum quod terra, quod inferi, quod expectat terribilis esse potuerunt: ut quā uidelicerit ubi pluri bus honorēs appetuntur: ipsi locum habere non meritis: rū: falesti ibi honorabiles uideantur: ubi ab omnibus hominēs contēntur. Video & alios: quod nō sine dolore uideri debet: post aggressam christi miserationē, rū: secula: rū: implicari negotis: rū: cupiditatibz: terrenis immergit: cū magna cura erigere muros & negligere mores: sub praetextu quoq̄ cōmūni utilitatis uerba uideare diuībus: & matronis salutationes: sed & contra imperatores sui edictū concipere aliena: & sua cū lite reperere: nō audierēt apostolus ex imperio regis tubicinante. Hoc tuū: ip̄se te facit uiderē salutem nostram. Niquid hoc est quod querebas quod genebas: quod diebus & nocti bus orando suūp̄rabis? Quid igitur? Tuis cui hoc prōmissum est: an alia expectamus? Immo tuūp̄sa, nō alia. Tu inquit illa promissa: illa expectata: illa desiderata ex qua Gen. 49 sanctus pater tuus iacob iam morti appropinquans uitā sperabat eternam: cum dicebat. Expectabat fulature tuū domine: in qua deniq̄ & per quam deus ip̄se rex noster ante seculū dispossit operari salutē in medio terrae. Quid ab alia speras quod tibi offertur. Quid per alia expectas quod per te mox exhibebitur, dummodo præbebas ascensionem: respondens uerbum. Responde itaq̄ cītius angelō: Immo per angelū domino. Responde uerbum: & suscipi p̄uerbum. Profer tuū: & concipe dītūnum. Emittē trāitoris: & amplectere sempiternū. Quid tardas. Quid trepidas. Credē: coſtēre: & ſūcī. Sumat humilitas auſadā: uerūcūdā fiduciā. Nullatenus cōuenit nūc ut uirginalis simplicitas obliuiscatur prudentiam. In hac sola rem timeat prudēns uirgo prefumptionē: quia & si grata in silentio uerūcūdā, magis tamen nūcū in uerbo pīetas necessaria. Aperi Virgo beata cor fidē: labia confessionis: uiscera creatoris. Ecce desideratus cūmītū gentibus, foris pulsat ad cōfū. O si te morante p̄transierit: & rū: in cīpias dolēs querere quem dīlīgīt anima tua. Surge: cur recipi. Surge per fidē: curre p̄r deuotionē: aperte p̄ con Textus. confessionem. Ecce, inquit, ancilla dñi: fiat mīhi secundū uerbi tam facile